

ശരണോപഹാരം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ശരണോപഹാരം

ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

താളിളക്കം

2020

പേര്: ശരണോപഹാരം

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: ഖണ്ഡകാവ്യം

രചന: ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

ശരണോപഹാരം - ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ശരണമയ്യപ്പാ! ശരണമേവതം
ശരണമെന്നടിപണിവോനേ!
ശരണമെന്നെന്നുമടിയങ്ങൾക്കങ്ങേ-
ച്ചരണതാരിണ-ഭഗവാനേ! 1

വരിക ശാസ്താവേ! വരിക സൽഗുരോ!
വരിക ധർമ്മികപ്പെരുമാളേ!
ഒരുകറി കനിഞ്ഞുഴിക ഞങ്ങളിൽ-
ത്തിരുമിഴിത്തൊല്ലാൽ-ഭഗവാനേ! 2 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശബരിമലയുടയോനേ! ഞങ്ങൾ-
ക്കഭയമേകിയിപ്പിറവിയെ
സഹലമാക്കുവാൻ വിരുതരീശ്വര-
രപരരില്ലല്ലോ-ഭഗവാനേ! 3 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വളരുന്നൊളത്തേബ്ദജനംകൊണ്ടുമു-
ള്ളിളകിടാത്തവരവരല്ലോ;
ഇളകിയാൽത്തന്നെ കശലമേകുവാൻ
ബലവും പോരാത്തോർ-ഭഗവാനേ! 4 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കരുതിടുന്നതില്ലവരെയൊരെയും
ശരണമായ് ഞങ്ങളുഗതികൾ;
ശരണം നിന്തിരുവടിതാൻ ഞങ്ങൾക്കു
പരമപുരുഷ! ഭഗവാനേ! 5 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പരിമിതം പാരമടിയങ്ങൾക്കുള്ള
പരിമളഹീനം പദസ്മരണം;
പരിചയിക്കാനമിടവന്നീലങ്ങേ-
പ്പരിചര്യവിധി-ഭഗവാനേ! 6 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മറകൾക്കപ്പുറം മറയുവോരങ്ങേ-
പ്പെരുമ വാഴുന്ന ജഡർ ഞങ്ങൾ;
ചെറുകിടാങ്ങൾതൻ മൽമൊഴിക്കച്ഛൻ
കറവുകൂറുമോ-ഭഗവാനേ! 7 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കലിയുഗം മുറ്റി; നെറിയെങ്ങും തെറ്റി
തലകീഴായ് മാറി സകലവും
ഉലകിടമിതു മുഴുവനിന്നൊരു
കൊലനിലമായി-ഭഗവാനേ ! 8 (ശരണമയ്യപ്പാ)

”അവരവർത്തനെയവരവർക്കീശർ;
ഭവനനാഥനില്ലൊരുവനും;
വിവരമില്ലാത്തോരടിമക്കോലങ്ങ-
ളവനെക്കുപ്പുവോർ-ഭഗവാനേ? 9 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ദൂരിതം ചെയ്യിടാമെവനും; ഭാവിയി-
ലൊരു കർമ്മത്തിനും ഫലമില്ല;
മറുപിറവിയിലതു ഭുജിക്കേണ്ട
ഭരവുമില്ലാർക്കും-ഭഗവാനേ! 10 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ചതിയും കൊള്ളയും പകയുമെത്രനാൾ-
പ്പതിതഭാവത്തിൽക്കഴിയണം?
ഗതിയവയ്ക്കു താൻ വരണം നാം തീർക്കും
പുതിയലോകത്തിൽ-ഭഗവാനേ!” 11 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പലമിങ്ങനെ മദലഹരിയിൽ
പ്രലപനം ചെയ്തു ഞെളിയുമ്പോൾ,
മലയെന്നും, മാലയിടലെന്നും, മറ്റും
ചിലമൊഴി കേൾപ്പു-ഭഗവാനേ! 12 (ശരണമയ്യപ്പാ)

‘ശരണമയ്യപ്പ! ശരണമെന്നുള്ള
സരളമാമങ്ങേസ്തുതിയപ്പോൾ
പരമാദൃഷ്ടർതൻ ചെവിയിൽ ചെന്നെത്തി-

ക്കരളിലേറുന്നു ഭഗവാനേ! 13 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അവരെവിട്ടുടൻ പഴയ പേക്കിനാ-
വെവിടെയോ മാറി മറയുന്നു;
ശിവദമാന്യോത്രമവരും കേൾക്കുന്നു.
ചെവിയും കൂർപ്പിച്ചു-ഭഗവാനേ! 14 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മുറയും വർണ്ണവും സ്വരവും തെറ്റാതെ,
നീറയും കണ്ണുമാ, യതിനുമേൽ,
കരവും കൂപ്പിനി, നവരമേറ്റേറ്റ-
ശ്ശരണം പാടുന്നു-ഭഗവാനേ! 15 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മതിഹിത, മെത്രതവണ ചൊന്നാലും
മതിവരില്ലങ്ങേത്തിരനാമം;
മധുരമാമതിനെതിരിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ
സുധയും തിത്തകം-ഭഗവാനേ! 16 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വരിക ശാസ്താവേ! ഭൂവനശാസ്താവേ!
വരിക ഞങ്ങൾ തൻ ഹൃദയത്തിൽ
തിരനായാട്ടിനങ്ങഭിരുചിയെങ്കി-
ലരുതു താമസം-ഭഗവാനേ! 17 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശബരിമാമലയ്ക്കരികിൽ ശ്യാപദ-
മപദം ക്രൂരതയ്ക്കുഖിലവും;
സഫലമാവില്ല മൃഗയ, യാനല്ലോ-
രപവനത്തിങ്കൽ-ഭഗവാനേ! 18 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മയിലും മാനം പൈങ്കിളിയും കോലാടും
കയിലുമാ, യവ പുലരുന്നും;
നിയതമങ്ങേയ്ക്കുചരണദാസരിൽ-
ദ്രയയുമേറുന്നു-ഭഗവാനേ! 19 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ദുരയുമീറയും ചതിയും ഭള്ളുമി-

ത്തരമോരോ ഹിംസ്രമൃഗയുഥം
വരദ! ഞങ്ങൾതൻ ഹൃദയത്തിൽവാണു
പൊറുതിമുട്ടിപ്പു-ഭഗവാനേ! 20 (ശരണമയ്യപ്പാ)

തുരഗമേറിവന്നയെയൊക്കെയും
ശരമെയ്യതു കൊന്നതിശീഘ്രം
തിരനായാട്ടികലവിടേയ്ക്കുള്ളൊരു
വിരുതു കാട്ടുക-ഭഗവാനേ! 21 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വിബുധർക്കായ് സുധയുതകിയ വിഷ്ണു
സപദി പെറ്റുപോലവിടത്തേ;
ഉപക്രതി നല്ലോർക്കരുളുവോരെന്നും
സഫലജന്മാക്കൾ-ഭഗവാനേ 22 (ശരണമയ്യപ്പാ)

സനകപുജിതൻ ഹരിയെന്നും വീര-
ജനനിയെന്നുള്ള ബിരുദത്താൽ
മനുജർ വാഴ്ത്തുവതവിടത്തേ കൃപാ-
കണികകൊണ്ടല്ലി-ഭഗവാനേ? 23 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരുഡവാഹനൻ, നിഖിലേശൻ, ഗീതാ-
ഗുരുവുമങ്ങയെ പ്രസവിക്കേ,
പുരുഷനും മാതൃപദവി കാമ്യമെ-
ന്നരുളിച്ചെയ്യുന്നു-ഭഗവാനേ! 24 (ശരണമയ്യപ്പാ)

തനതുക്രത്യമാം ഭവനപാലനം
ഗുണഗരീഷുമായ്ച്ചമയ്യുവാൻ
ജനയിത്രീക്കുള്ളൊരനുഭവം കൂടി-
ശ്ലനവർണ്ണൻ നേടി-ഭഗവാനേ ! 25 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഇരുവർ ലാളിപ്പാൻ തനയർ പാർശ്വത്തിൽ
മരുവീടുമ്പോഴുമുവീരതം,
ഹരനങ്ങേപ്പിതൃപദവിതാൻ നൽകി
പരമമാം ഹർഷം - ഭഗവാനേ! 26 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വരികെൻ വെള്ളിമാമലയിലേക്കെന്നു
ഹരനെതിരിൽനിന്നുൾചെയ്തേ,
വരികെന്നുണ്ണി! പാൽക്കടലിലേക്കെന്നു
ഹരി വിളിക്കുന്നു... ഭഗവാനേ! 27 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മതി! പിതാക്കളേ ! മതി ഞാൻ കേരള-
ക്ഷിതിയിതിങ്കൽത്താൻ നിവസിപ്പൻ;
പതിതസേവനംവ്രതമെന്നിക്കെന്നു
സദയനങ്ങോതി-ഭഗവാനേ! 28 (ശരണമയ്യപ്പാ)

”അതിനതാനുണ്ണിയവതിരിച്ച, ത-
ക്കഥ സുതപ്രേമലഹരിയിൽ
മതിയിലോർത്തീ” ലെന്നരുളി മാറിനാർ
വിദ്യുമിശനം- ഭഗവാനേ! 29 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഹരിയെയും പശുപതിയെയും ലോക-
രിരുവരാണെന്നു കരുതയ്വാൻ
ഇരുവർക്കും കൂടിത്തനയനായ്ക്കീർന്നു
നിരുപമൻ ഭവാൻ - ഭഗവാനേ! 30 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അരിയ കർമ്മവുമറിവും ലോകത്തി-
ലൊരുമിച്ചേ ഫലമുളവാക്കു ;
പരമിത്തത്വം താനവിടത്തേജ്ജന്മ-
ചരിതത്തിൻ പൊരുൾ - ഭഗവാനേ! 31 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അവിടെക്കാട്ടിലൊരരുമക്കൈക്കുഞ്ഞായ്
വിവശപ്പുണ്ടുകരയവേ,
നൂവരൻ പാണ്ഡ്യൻതൻ മിഴികളിൽപ്പെട്ടു
ഭവീകദൻ ഭവാൻ - ഭഗവാനേ! 32 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഹരിഹയനീലമണിശിലപോലെ-
യരുളുവോരങ്ങേത്തിരുമേനി

കരൾകളിർപ്പിക്കും മൃഗമദച്ചാരെ-
നരചന്ദ്രതോനനി - ഭഗവാനേ! 33 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അനപത്യൻ നൃപനനുരക്തൻ ഭവാനൻ
തനയനാസ്തീർന്ന നിമിഷത്തിൽ
തനതു ജന്മത്തെസ്സഹലമെന്നോർത്താ
വനതലംവിട്ടാൻ - ഭഗവാനേ! 34 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മധുരയാം നിജകലപുരി പുക
മധുരവാണി തൻ ദയിതയ്ക്കായ്
അതുലനങ്ങയെപ്പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ
ക്ഷിതിധവൻ നൽകി- ഭഗവാനേ! 35 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മണിവർണ്ണൻ മായാമനജനായ് വൃന്ദാ-
വനതലത്തിൽപ്പണ്ടരുളിലേ?
അനൂലനങ്ങമാ നിലയിൽ ക്രീഡിച്ചു
മണികണ്ഠാഖ്യാനായ്- ഭഗവാനേ! 36 (ശരണമയ്യപ്പാ)

സകലശസ്താസ്തുകശലനായ് ശുഭം
നഗരവാസികൾക്കളവാക്കി
അകല്പനങ്ങു വിലസി മേല്ക്കുമേൽ-
പ്പുകൾ വിളയിച്ചു - ഭഗവാനേ! 37 (ശരണമയ്യപ്പാ)

"കൊതിയെത്തുണ്ണി? ഞാൻ യുവരാജാവാക്കാം
മതിമാൻ നിന്നെ"യെന്നവനീശൻ
കഥനം ചെയ്യവേ കുതിരശ്ലേവകം
മതെയന്നങ്ങോതി- ഭഗവാനേ! 38 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വെറുമൊരു ഭടനവിടുണെങ്കിലു-
മരചന്ദ്രംകൂടിബ്ഭയമേകി
ധരണിയിൽധർമ്മതരു തഴയ്യിച്ചു
ദുരിതമാരകൻ - ഭഗവാനേ! 39 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഉലകിലെങ്ങനെയവിടേയ്ക്കുറിയോ
നലമെഴും പുകഴതുപോലേ
തലമകൾക്കൊണ്ടു കരളിലീർഷ്യയും
ഖലനാം മന്ത്രിക്കു- ഭഗവാനേ! 40 (ശരണമയ്യപ്പാ)

”സ്ഥവിരനിന്ദപൻ മൃതനാം വേളയി-
ലവനിയെന്റേതായ്ച്ചമയായാൻ
എവിടെയോനിന്നു ശനിയനെപ്പോലെ-
യിവനണഞ്ഞല്ലോ ഭഗവാനേ! 41 (ശരണമയ്യപ്പാ)

എളിയവർക്കൊരു തണലും താങ്ങുമായ്
ഞെളിയുന്നോരുടെ തലതാഴ്ന്നി,
ഇളയരചന്റെ നിലയിച്ചെക്കൻ
വിളയുമാറായി- ഭഗവാനേ! 42 (ശരണമയ്യപ്പാ)

നെന്നിയും നീതീയും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടി-
ത്തരുതലക്കാരൻ വളരുകിൽ
അറുതി തിന്മയ്ക്കു വരു,മെനിക്കുള്ള
പൊറുതിയും മുട്ടും - ഭഗവാനേ! 43 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരി,യിതിന്നു ഞാൻ മറുകെ നോക്കുമെ-
ന്നരചെയ്യാച്ചതിക്കൊലയാളി
പെരികെസ്സേവിച്ചു മഹിഷിയെത്തന്നെ
വരദയാക്കിനാൻ - ഭഗവാനേ! 44 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കൊടിയ രോഗത്തിൻ പിടിയിൽപ്പെട്ടതൻ
മടുമൊഴിയാളെന്നറിയവേ
ത്ഥസിതി പാഞ്ഞെത്തി നൃപനദ്രേവിതൻ
കിടമുറിക്കുള്ളിൽ - ഭഗവാനേ! 45 (ശരണമയ്യപ്പാ)

”തലനോവാണെന്നി,ക്കതുമാറാനീറ്റ-
പ്പിലിതൻ പാൽ വേണം ഹൃദയേശ!
സുലഭമല്ലതു; ഫലമെന്തോതിയാൽ?

വലയുമാറായ് ഞാൻ” - ഭഗവാനേ! 46 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അരുവയർമുത്തിൻ മൊഴിയിതിൻ തത്വ
മരചൻ പ്രേമാന്ധനറിയാതെ
അരുളിനാൻ വേണം പുലിതൻ പാലെന്നു
പരിജനത്തോടു -ഭഗവാനേ! 47 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വിടകൊണ്ടാരവർ ”തിരുമുൽക്കാഴ്ചയാ-
യുടലിൽനിന്നടർത്തുയിർ വയ്ക്കാം;
അടിയങ്ങൾക്കീറ്റപ്പുലിതൻ വായിൽച്ചെ-
ന്നടിയുവാൻ പണി” - ഭഗവാനേ! 48 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വെളിവിലങ്ങപ്പോഴരുളി ”കല്പിച്ചാ-
ലെളിയദാസനിയനേരം
പുലിയിൽനിന്നല്ല സുരഭിയിൽനിന്നും
വിളയിക്കാം ദൃഢം’ - ഭഗവാനേ! 49 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരിയെന്നോതുന്നു നൃപനം മന്ത്രിയു-
മിരുവർക്കും ഭാവമിരുവിധം
വിരവിൽപ്പാ,ഞ്ഞപ്പോൾപ്പുലിയും കുട്ടിയു-
മരീകിലെത്തുന്നു - ഭഗവാനേ! 50 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മലഹരൻ ദുഃഖജലധിശായിയാ-
മളിവർണ്ണൻ പെറ്റ തിരുമകൻ,
പുലിയെക്കൊ,ണ്ടാപ്പരിയിലോരോരോ
കളി കളിപ്പിപ്പു- ഭഗവാനേ! 51 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വിരുതൻ മന്ത്രിതൻ കരളിൻ സ്വാദെന്തെ-
ന്നറിവതിന്നാദ്യമതുതന്നെ
കറുകറെച്ചവച്ചലറിത്തുപ്പുന്നു
വെറുകൊണ്ടാപ്പുലി- ഭഗവാനേ ! 52 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വിരികണ്ണോടുമാ വിളയാട്ടം കാഞ്ചാൻ

തെരവിൽക്കൂടിയ പുരുഷാരം
തെരുതെരെപ്പുലി,ക്കുയിരാൽ നൽകുന്നു
തിരുവോണസ്തദ്യ- ഭഗവാനേ! 53 (ശരണമയ്യപ്പാ)

നരകയാതനയനുഭവിക്കുന്ന
നരവരോത്തമരമണിയും
ശരണമെൻ വത്സ! ശരണമെന്നേറ്റം
മുറവിലിക്കുന്നു- ഭഗവാനേ! 54 (ശരണമയ്യപ്പാ)

നളിനനേർമിഴിക്കുടയമുള്ളഴി-
ഞ്ഞുലകിൻ നാഥനങ്ങുടനേകി
"കളി മതി; പോ നീ തിരിയെ" യെന്നീറ്റ -
പ്പുലിയൊടോതുന്നു- ഭഗവാനേ! 55 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മണികണ്ഠൻ വെറും മനുജനല്ലെന്നു
നിനവു കൈവന്നു നിഖിലരും
കനിവു തേടുവാനവിടത്തേക്കഴൽ
പണിയുന്നു മേന്മേൽ - ഭഗവാനേ! 56 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അപരമേരെയുണ്ടിനിയും താവക -
മപദാനം; നവമതിചിത്രം;
കൃപണരാം ഞങ്ങൾക്കവയെ വർണ്ണിപ്പാൻ
വിഭവമില്ലല്ലോ- ഭഗവാനേ! 57 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മുദിതപാഷണ്ഡനവിടുന്നപ്പുറം
മധുരമാകുമീ മലനാട്ടിൽ
സ്വതന്ത്ര പഞ്ചധാ പരിലസിപ്പിച്ചു
മുദിതനായ് വാഴ്വു - ഭഗവാനേ! 58 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശ്രുഭമുപോത്തമമവിടുന്നശ്രമ-
മദിമതം കൈക്കൊ,ണ്ടലിവോടെ
ശബരിമാമല മുക്കളിൽ മിന്നുന്നു
സപരിവാരനായ് - ഭഗവാനേ! 59 (ശരണമയ്യപ്പാ)

സപദി കത്തിച്ച മകരദീപത്തിൻ
പ്രഭയിൽ സ്വാമിതൻ തിരുമേനി
ശബരിയാംഗിരി കയറിക്കണ്ടവ-
രപുനസ്സംഭവർ - ഭഗവാനേ! 60 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അവിടെ ഞങ്ങൾക്കാശ്ശുഭമുളർത്തത്തി-
ലവനതരായ് വന്നണയണം;
സവിധത്തിൽക്കടന്നടിമലർകൂപ്പി-
ബ്ഭവിക്കം നേടണം- ഭഗവാനേ! 61 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അതിനു മാലയിട്ടടിയങ്ങൾ ദീർഘ-
വ്രതവും ദീക്ഷിച്ചമരുവുന്നു;
വിധിവത്തായതു നിറവേറാൻ ഭവാൻ
സദയനാകണേ - ഭഗവാനേ! 62 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഭജനലോലരാമടിയങ്ങൾ ചാർത്തും
വൃജിനഹീനമിശുളദാമം
വിജയലക്ഷ്മിതൻ വരണമാല്യമാ-
യജിത! തീരണേ - ഭഗവാനേ! 63 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരണം സ്വാമിയേ! ശരണം ശാസ്താവേ!
ശരണമതുതമഹിമാവേ!
ശരണമില്ലൊന്നുമടിയങ്ങൾക്കങ്ങേ-
ച്ചരണമല്ലാതെ- ഭഗവാനേ! 64 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പെരുമാറ്റത്തിന്റെ പിശകിനാലെന്നും
ദുരിതം തേടിന രസനകൾ
പരമാപ്പാപത്തിൻ പരിഹാരത്തിന്നു
ശരണം ചൊല്ലട്ടേ- ഭഗവാനേ! 65 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഏദയശുദ്ധിതൻ തണലിൽ മണ്ഡല-
വ്രതവിധിയെല്ലാം നിറവേറ്റി

ധൃതിയൊടും ഞങ്ങൾ മലയിലേക്കുള്ള
ഗതി തുടങ്ങുന്നു- ഭഗവാനേ! 66 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഇരുമുടിക്കെട്ടു തലയിലേറുമ്പോൾ-
പ്പെരുകിട്ടുമങ്ങേക്കരണയാൽ
ഇരുളിൻകൂമ്പാരമകമേനിന്നെങ്ങോ
പരപരക്കുന്നു ഭഗവാനേ! 67 (ശരണമയ്യപ്പാ)

തലയിലിച്ചുമടടിയങ്ങൾക്കൊരു
മലരൊടൊത്തിടും ലഘുതയിൽ
വിലസിടുന്നതുവിപുലമാമങ്ങേ-
യലിവിൻ വൈഭവം-ഭഗവാനേ! 68 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കരിമുക്തിൽനിറം കലരും ചേലയൊ-
ന്നരയിൽചാർത്തിക്കൊണ്ടടിയങ്ങൾ
വീരവിൽപ്പോകുന്നു ശരണവുംപാടി-
ശ്ലീഠിയെലാക്കാക്കി - ഭഗവാനേ! 69 (ശരണമയ്യപ്പാ)

“വീരസനായിടും ജലധി വേഴ്ത്തു
തരമല്ലെന്നോർത്തു തടിനികൾ
ഗിരിദരികളിൽ ജേനം ചെയ്യുവാൻ
തിരിയെപോരുന്നോ? - ഭഗവാനേ! 70 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പലമട്ടിത്തരമരർ ചിന്തിച്ചു
നിലവിട്ടുള്ളതമിയലവേ
വലിയ സംഘംചേർന്നവിടത്തേദ്രാസർ
ചലനം ചെയ്യുന്നു - ഭഗവാനേ! 71 (ശരണമയ്യപ്പാ)

എരുമേലിപ്പേട്ട വരെയും പോയിടാ-
മൊരുവിധം ലോക,ർക്കതിനുമേൽ
ഗിരിയും ഘോരമാം വിപിനവും നീളെ-
ത്തരണം ചെയ്യണം - ഭഗവാനേ! 72 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഒരിടം വാനിൻമെയ് തടവുന്നു; വേരി-
ട്ടൊരിടം കീഴലകിടയുനു
മരവിടുന്നു കാൽ കയറിയും നീളെ-
പ്പുമിരങ്ങിയും - ഭഗവാനേ! 73 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അലറുന്നു കടന്നതിരിൽ വൻപുലി;
നിലവിളിക്കുന്നു കൊലകൊമ്പൻ;
പലതരം ദൃഷ്ടമൃഗകുലം തമ്മിൽ-
ക്കലശൽകൂടുന്നു - ഭഗവാനേ! 74 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഇരുളിൻ കോയിമ്മ പുലരമക്കാട്ടിൽ-
പ്പെരികെ മെയ് നീണ്ടും വളവാർന്നും
ഒരു വഴിത്താര കിടകൊൾവു മുന്നിൽ-
ക്കരുനാഗംപോലെ - ഭഗവാനേ! 75 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഘൃണവെടിഞ്ഞങ്ങും, പ്രകൃതി തൻ വേലിൻ
മുനകൾ മുളളുകൾ - നെടുനീളെ
അണിനിരത്തിടുമതിലേ പോകുവാൻ
തുനിവെവർക്കണ്ടോ? ഭഗവാനേ! 76 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഇതൊരു സാമാന്യവിധിയെന്നാകിലും
ജിതഭയരങ്ങേപ്പദഭക്തർ
അതിനെത്താൻ ഘണ്ടാപഥമായ്തൂല്പിച്ചു
ഗതി തുടരുന്നു - ഭഗവാനേ! 77 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അകല്പുഷ്പരങ്ങേച്ചരണദാസർക്ക
ശിഖിരിയയ്യപ്പൻ, ചെറുപ്പല്ലം;
ദ്രുഹിണനയ്യപ്പൻ, കൃമിയുമയ്യപ്പൻ
സകലമയ്യപ്പൻ; - ഭഗവാനേ! 78 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വടിവെഴും ധ്യാന്തവസനം ചാർത്തിക്കൊ-
ണ്ടടവിയും ഭക്തിവിവശയായ്
അടിയങ്ങൾക്കൊപ്പമവിടത്തെള്ളപ്പാ-

നടനം ചെയ്യുന്നോ - ഭഗവാനേ! 79 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഇരുൾ ഞങ്ങൾക്കിതു മിഴികൾക്കെന്തെന്നും;
ദ്വിരദബൃഹഹിതം ശ്രദ്ധഗീതം;
ചരണശോണിതം സരണി പൂശിടും
സുരഭിക്ഷുമാം - ഭഗവാനേ! 80 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ധനുവാം മാസത്തിൽ പ്രകൃതി ഞങ്ങളി-
ലനിശം തൂകിടും ഹിമബിന്ദു
ഗണനം ചെയ്യുന്നു സുരർ തളിക്കുന്ന
പനിനീരായ് ഞങ്ങൾ - ഭഗവാനേ! 81 (ശരണമയ്യപ്പാ)

സദയനായ് മുന്നിൽ നടകൊൾവോരങ്ങേ-
ക്കതിരതൻ കളമ്പടിപോലേ
പഥികർ വയ്ക്കാതെ വെടി മുഴങ്ങുന്നു
കതിനയിൽനിന്നു ഭഗവാനേ! 82 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കഴലിലേക്കഴപ്പൊഴിയുമാറു
മെയ് തഴുകും തെന്നലിൻ തുണപറ്റി
അഴകിൽ ഞങ്ങളൊഴുകും പമ്പയാം
പുഴയിലെത്തുന്നു - ഭഗവാനേ! 83 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മലയമായിടുമചലം മാർഗ്ഗത്തിൽ,
സുലഭമായങ്ങേകൃപനേടാൻ,
വലതുകയ്യാമിപ്പുഴയാൽ ഭക്തർക്കു
തെളിനിർ നൽകുന്നോ? ഭഗവാനേ! 84 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മലരും മാലയദ്രവവുമായ്ക്കുന്ത-
മലയാലങ്ങയെ വിബുധന്മാർ
ഒളിവിൽഗംഗകൊണ്ടഭിഷേകംചെയ്തു
ജലമോ കാണതു - ഭഗവാനേ! 85 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഉരുളൻപാറക്കൽമുഴകളിൽത്തട്ട്-

ത്തരിപെടും തണ്ണീർക്കണികകൾ
പരിസരസ്ഥലിക്കണിയിപ്പു ഹാരം
ചെറുമുത്താൽ മാറിൽ - ഭഗവാനേ! 86 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പറവകളുടെ തന്മയമങ്ങേഴും
കരിയിലകൾതൻ സ്വനിതവും
'ശരണമയ്യപ്പാശരണ'മെന്നതിൻ
തരഭേദം താനോ? - ഭഗവാനേ! 87 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മൃഗവും പമ്പയാമവിടത്തേക്കുപാ-
ലഹരീയിലൊന്നു മുഴുകിയാൽ
വിഗതതൃഷ്ണമായ് ചുമയുമെന്നല്ലീ
മിഗമം ചൊല്വതു? - ഭഗവാനേ! 88 (ശരണമയ്യപ്പാ)

തടവറ്റുപ്പണ്യനദിയിലും, ഭക്തി-
തടിനീയിങ്കലുമൊരുപോലെ
അടിയങ്ങൾ മുങ്ങിപ്പുറുക്കിത്തുളർ
നടകൊൾവു വീണ്ടും - ഭഗവാനേ! 89 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പതിനെട്ടാംപടി - പരമദുർഘമാം
പദവിതന്നതും, പരിപൂതം
അതിൽവന്നെത്തിപ്പോ, യതിൽവന്നെത്തിപ്പോയ്
കൃതകൃത്യർ ഞങ്ങൾ - ഭഗവാനേ! 90 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അവിടെത്താവകസഹചരൻ വാവർ
നിവസിക്കും കോവിലണയുമ്പോൾ
അവിഷമം 'ഹിന്ദു മുസൽമാൻ' മൈത്രീയെ-
ന്നവനും ബോധ്യമാം - ഭഗവാനേ! 91 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പലനിറംപെടും സൂടികദിപങ്ങൾ
പലമട്ടിൽക്കത്തിയെരികിലും
അലാലുദീപ്തിപുണ്ടവയിൽ മിന്നിടും
ജ്വലമൊന്നല്ലീ? - ഭഗവാനേ! 92 (ശരണമയ്യപ്പാ)

“ഒരു മതം നിങ്ങൾക്കൊരു ദൈവം” - ഭവാൻ
നരരാടിത്തത്വമന്ദൾ ചെയ്വാൻ
കരുതി വാവരെ പ്രിയസുഹൃത്റ്റാക്കി-
പ്പരിലസിക്കുന്നു - ഭഗവാനേ! 93 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വടിവിൽ മാളികംഗുഗവതിതന്റെ
യടിമലർകൂപ്പിയടിയങ്ങൾ
പടികളോരോന്നായ്പ്പതിനെട്ടും കേറി
നടയിലെത്തുന്നു - ഭഗവാനേ! 94 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പതിനെട്ടായിരിച്ചുപചാരങ്ങളെ
വിദിതവേദ്യന്മാർ വിവരിപ്പ
വിധിവത്തായി ഞങ്ങളുവതാൻ ചെയ്വതീ-
പ്പദവിന്യാസത്താൽ - ഭഗവാനേ! 95 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പതിനെട്ടുണ്ടു പോ, ലുലകിൽ വിദ്യക-
ളതിലാലുക്കൾ താനവയെല്ലാം
ത്വദുപസേവിക്കെന്നറിവു ലോകരി-
പ്പദവിക്ഷേപത്താൽ - ഭഗവാനേ! 96 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അവിടത്തേത്തിരുനടയിലെത്തിന
ഭവിക്കസമ്പന്നരടിയങ്ങൾ
നവനിധീശനെപ്പരമദാരിദ്ര്യ-
വിവശനായ്യാണു - ഭഗവാനേ! 97 (ശരണമയ്യപ്പാ)

എവിടെയുമങ്ങു ജയജയോൽഘോഷ-
മെവിടെയും ഭക്ത 'ശരണോ'ക്തി
എവിടെയും സുധാമധുരസങ്ഗീതം
ശ്രവണമോഹനം - ഭഗവാനേ! 98 (ശരണമയ്യപ്പാ)

സുകൃതം വെല്ലുന്നു ഭവദീയംഗിരി-
ഗുഹകളേ! നിങ്ങളിവമൂലം

മുഖരിതങ്ങളായ് സ്മൃതിചെയ്യുന്നല്ലോ
നിഖിലനാഥനെ- ഭഗവാനേ! 99 (ശരണമയ്യപ്പാ)

തപനനൻ തൻ പങ്കമകലുമാറുപോ-
യപരസിന്ധുവിൽ മുഴുകുന്നു.
ശബരിമാമലമകരദീപത്തെ-
സ്സപദിവന്ദിപ്പാൻ- ഭഗവാനേ! 100 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കതിരവാ! നീ വാ പഴുതേ ഖദ്യോത-
പദവിപോയതിൽപ്പതരാതെ;
ദ്രുമിങ്ങെത്തുക പരമനാം പ്രഭാ-
പതിയെക്കുപ്പുവാൻ- ഭഗവാനേ! 101 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഭവനമങ്ഗലമണിദീപം ഗർഭ-
ഭവനത്തിൽ ജ്വലിച്ചിളകൊൾവു
നിവീരേത്തുമഞ്ഞപ്പുതുനീരാടിച്ചു
സവിധഭ്രമിയെ- ഭഗവാനേ! 102 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അനവധി ഭക്തരവിടെ നിർമ്മിച്ച
ഘനസാരശ്യാതശിഖരികൾ
അനലസമ്പർക്കം തടവിടുന്നേരം
കനകശൈലങ്ങൾ!- ഭഗവാനേ 103 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പരിചൊടദിക്കിലെരിയും കർപ്പൂര-
ത്തരികളാം സിദ്ധർ, പരിശുദ്ധർ,
അറുതിയിൽച്ചേരും പരമാത്മാവാം നി-
ന്തിരുവടിയോടു- ഭഗവാനേ! 104 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അവിടെക്കാണുതെന്തെതിരിൽ നാം? സാക്ഷാൽ
സവിതൃകോടിതന്നദയമോ?
ഭവനശില്പിതൻ കരനൈപുണ്യത്തി-
നവധിരേഖയോ?- ഭഗവാനേ! 105 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കടമിഴിക്കോണിൻ ചലനത്താൽ വിശ്വം
നടനം ചെയ്യിക്കും പ്രഭൃതയോ?
ചടുല ഗാത്രീയാം ഭൃഗുസുതോർവിതൻ
നേടിയ ഭാഗ്യമോ? -ഭഗവാനേ! 106 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മുടികൾ തങ്ങളിൽ, ചുടുചടെത്തട്ടി-
യുടയുമാ, റുമ്പർ തിരുമുൻപിൽ
വടികളായ് വീണു പൊടികൾ ചൂടിടു-
മടിമലരിണ- ഭഗവാനേ! 107 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കഴൽ പണിഞ്ഞീടും നരർതന്നുള്ളിൽനി-
ന്നൊഴിയും കൂരിരുൾനിര തിങ്ങി
ചുഴലവേ തൊഴും വടിവെഴും ചേല
തഴുകുവോരര- ഭഗവാനേ! 108 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മഴവില്ലിന്നു, മാൺമയിലിൻ പീലിക്കും
പിഴ മുഴുപ്പിച്ചു പലമട്ടിൽ
മിഴി കവർന്നിടും മണിയണിപ്പഴ-
യൊഴുകും മാറിടും- ഭഗവാനേ! 109 (ശരണമയ്യപ്പാ)

വനതലത്തിലേ മൃഗഭയം തീർത്തു
മുനിജനങ്ങൾതന്നഴൽ പോക്കാൻ
കണയും വില്ലുമായ്ക്കിരുന്നായാട്ടിനു
തുണനില്ക്കും കൈകൾ - ഭഗവാനേ! 110 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഒഴിയെഴുന്നപൽക്കുറുമൊഴികൾ വി-
ട്ടിളകിച്ചെഞ്ചൊടിമലരിങ്കൽ
വിളയും തേൻ നുകർന്നിനിമയാർന്നെത്തും
കളിവെൺപുഞ്ചിരി- ഭഗവാനേ! 111 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കരുണയെന്നപേർ കലരും വിൺപുഴ-
യ്ക്കുറവയായ് ലോകമഖിലവും
കുറവറക്കാത്തു പരിലസിച്ഛിടും

തിരുമിഴി രണ്ടും- ഭഗവാനേ! 112 (ശരണമയ്യപ്പാ)

നിരമതിയൊടു പടവെട്ടിപട്ടു-
പരിവട്ടം കൊണ്ടതിരുമുഖം
കരളിൽ വണ്ടിണ്ടയ്യിടർവളർത്തിട്ടും
പുരികുഴൽത്തഴ- ഭഗവാനേ! 113 (ശരണമയ്യപ്പാ)

മുടിയിൽക്കട്ടിപ്പൊൻമുകുടം; പീഠത്തി-
നടിയിൽ നൽച്ചെന്നീർമടുമലർ;
ഇടയിലിത്തരമവിടത്തേപ്പുമെയ്
വടിവിൽ മിന്നുന്നു-ഭഗവാനേ! 114 (ശരണമയ്യപ്പാ)

അടിമുതൽ രമ്യം മുടിയോളം ഹാഹാ!
മുടിമുതൽക്കാനതമടിയോളം
അടിയങ്ങൾക്കേതൊരവയവം കാണാൻ
പടുതയുണ്ടിതിൽ? -ഭഗവാനേ! 115 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ത്രിദശനായ്ക്കൻ തൃണസമൻ; പക്ഷേ
മധുരമാമങ്ങേത്തിരുമേനി
പതിവായ്യാണാൻ തന്നയനലാഭത്തിൽ-
ക്കൊതിയുള്ളോർ ഞങ്ങൾ- ഭഗവാനേ! 116 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ഒഴിവില്ലാതെയിപ്പിറവിയാഴിയിൽ
മുഴുകുന്നു ഞങ്ങളുയരുന്ന.
കഴയുന്നു കൈകാലവിടുന്നേയുള്ളൂ
തുഴയും തോണിയും - ഭഗവാനേ! 117 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശബരിമേട്ടിൽവാണരുളീടും പോലെ
ചപലർ ഞങ്ങൾതന്നകമേയും
വിളുതയിൽ വാണു വിഹിതമേകുവാൻ
കൃപ പുലമ്പണേ - ഭഗവാനേ! 118 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ധരയിതൊക്കെയും ശബരിമേടേന്നും

സമീരചരവ്യഹമഖിലവും
ഹരിഹരാത്മജമയമെന്നും കാണാൻ
തരണമേ മിഴി-ഭഗവാനേ! 119 (ശരണമയ്യപ്പാ)

പരതം ഞങ്ങളും പലരല്ലേകരി-
പ്പരമതത്വമാം പടവേരി
ത്വരിതം ഞങ്ങളിപ്പിറവിയാം കടൽ
തരണംചെയ്യണേ-ഭഗവാനേ! 120 (ശരണമയ്യപ്പാ)

കരുതിടേണ്ടാരു വിഷയവും ഭവാൻ;
കരുതിടുനോനും ഗുരുഭവാൻ!
കരുതുവാനുള്ളപദവിയുമ്മ് ഭവാൻ;
കരുതലും ഭവാൻ-ഭഗവാനേ! 121 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരണമയ്യപ്പാ! ശരണ,മേതുമോ-
ന്നറിയപ്പോകാത്തൊരടിയങ്ങൾ
പരമങ്ങേക്കൊണ്ടു പലതും ജല്പിച്ചു;
പരിഭവിക്കൊല്ലേ-ഭഗവാനേ! 122 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരണമയ്യപ്പാ! വിബുധനേതാവേ!
ശരണം സത്യകജനിതാവേ!
ശരണം വില്ലാളിമുടിമണിപ്പൂൺപേ!
ശരണം സർവ്വേശ! - ഭഗവാനേ! 123 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരണമയ്യപ്പാ സഗുണബ്രഹ്മമേ!
ശരണം ത്രൈലോക്യസുകൃതമേ!
ശരണം ധർമ്മത്തിൻ സതതഗോപ്താവേ!
ശരണം ശാസ്താവേ! - ഭഗവാനേ! 124 (ശരണമയ്യപ്പാ)

ശരണമയ്യപ്പാ! ശബരിമാമല
ശരണമാം സാധുജനബന്ധോ!
ശരണമാത്മജ്ഞ വിനതസൽക്കീർത്തേ!
ശരണം ചിന്തൂർത്തേ! - ഭഗവാനേ!

പ്രസാധകർ

നാളിളക്കം

